

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/20/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612010163
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kyselová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5612010163.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudkýň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Marcely Malatkej, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. apríla 2017 sťažnosť odsúdeného G. J. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/66/2012 zo dňa 07.10.2016, a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 1T/66/2012 zo dňa 07.10.2016.

Podľa § 420 Tr. por., § 419 ods. 1 Tr. por., § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovuje, že odsúdený G. J., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX v Y. W., trvale bytom G. XXXX/X, L., sa v skúšobnej dobe pri podmienenom odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 1T/66/2012-154, zo dňa 21.08.2014, právoplatným dňa 03.12.2014 n e o s v e d č i l a nariaduje výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 419 ods. 4 Tr. por., § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdeného G. J. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Samosudkyňa Okresného súdu Liptovský Mikuláš uznesením, sp. zn. 1T/66/2012 z 07.10.2016 rozhodla podľa § 419 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v § 50 ods. 4 Tr. zák., že G. J. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 1T/66/2012-154 zo dňa 21.08.2014, právoplatným dňa 03.12.2014, neosvedčil a nariadila mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pričom na výkon tohto trestu ho zaradila do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že odsúdený G. J. v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia od 12.06.2014 do 12.10.2015 (so započítaním časti skúšobnej doby iného podmieneného odsúdenia uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1T/66/2012-181 zo dňa 12.10.2015, právoplatným dňa 20.10.2015) nevedol riadny život, nerešpektoval morálne a právne normy tejto spoločnosti a počas plynutia skúšobnej doby spáchal ďalší úmyselný trestný čin, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Konkrétne odsúdený G. J. sa dňa 23.03.2015 dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za spáchanie ktorého mu trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok č.k. 8T/64/2015-34 zo dňa 31.07.2015, právoplatným dňa 13.08.2015, bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vodiča na dobu 2 roky. Je teda zrejmé, že podmienené odsúdenie si u odsúdeného G. J. nespĺnilo svoj účel, nevedlo k jeho prevýchove a náprave, keď odsúdený sa v pomerne krátkom čase necelých štyroch mesiacov od právoplatnosti trestného rozkazu dopustil ďalšej trestnej činnosti úmyselnej povahy.

Proti tomuto uzneseniu odsúdený G. J. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí podal sťažnosť. Sťažnosť písomne odôvodnil písomným podaním doručeným do podateľne Okresného súdu Liptovský Mikuláš dňa 28.11.2016. Odsúdený žiadal, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a ponechal v platnosti podmienené odsúdenie. Je si vedomý porušenia podmieneného odsúdenia. Poukazuje však na nepriaznivé rodinné a osobné pomery, ktoré žiada pri rozhodovaní o jeho sťažnosti zohľadniť. Jeho matka má vážne zdravotné problémy, štvrté štádium rakoviny, súčasne má vážne problémy so zrakom. Aj keď sa o matku stará otec, každodenne mu pri matke pomáha. Matka nemôže ani chvíľu zostať sama, keď otec potrebuje ísť k lekárovi, pri matke je on. U rodičov žije spoločne s priateľkou, ktorá je rovnako ťažko zdravotne postihnutou osobou. Navyše, s priateľkou spoločne čakajú dieťa. Od spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, ktorým porušil podmienené odsúdenie, sa ďalšieho protiprávneho konania nedopustil, žije riadnym životom, ktorý podriaďuje potrebám najbližších.

Prokurátor sa k podanej sťažnosti odsúdeného nevyjadril.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného G. J. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodná, avšak pre iné skutočnosti ako uvádza sťažovateľ.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené aj to, či podmienené odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil uložené obmedzenia a povinnosti. Z takýchto zistení je potrebné vychádzať pri rozhodovaní.

Konajúca sudkyňa prvostupňového súdu dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvorila dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného G. J. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Rozhodla vecne správne, keď vyslovila, že odsúdený G. J. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1T/66/2012-154 zo dňa 21.08.2014, neosvedčil a nariadila výkon trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. V odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne a jasne vyložila, akými právnymi úvahami sa spravovala, keď posudzovala dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, upravujúcich rozhodovanie o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozhodnutím prvostupňového súdu a v podrobnostiach naň odkazuje.

Preskúmaním spisového materiálu dospel aj krajský súd k zhodnému záveru ako prvostupňový súd, že odsúdený G. J. v priebehu plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, určenej trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 1T/66/2012-154 zo dňa 21.08.2014, nevedol riadny život. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na trestný rozkaz Okresného súdu Ružomberok č.k. 8T/64/2015-34 zo dňa 31.07.2015, právoplatný dňa 13.08.2015, ktorým bol G. J. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so zaradením na jeho výkon do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti vodiča na dobu 2 roky. Tejto ďalšej trestnej činnosti sa odsúdený G. J. dopustil dňa 23.03.2015, t.j. v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Osobitne je pritom potrebné dať do pozornosti, že odsúdený G. J. podmienené odsúdenie porušil spáchaním úmyselnej trestnej činnosti a to už krátko po právoplatnosti trestného rozkazu, na podklade ktorého mu skúšobná doba podmieneného odsúdenia plynula.

V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že odsúdený G. J. počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia nevyužil možnosť, ktorá mu podmieneným odsúdením bola daná a zjavne v skúšobnej dobe nevedol riadny život. Odsúdený G. J., hoci dostal od súdu možnosť preukázať, že povedie riadny život, že dokáže rešpektovať právne predpisy tejto spoločnosti, hrubým spôsobom ignoroval túto možnosť a šancu a počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia sa dopustil

trestnej činnosti úmyselnej povahy, za ktorú bol aj právoplatne odsúdený. Z uvedeného je zrejmé, že podmieneným odsúdením nebol u neho naplnený účel tohto inštitútu a za tejto situácie neprichádza do úvahy iné rozhodnutie ako o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a o nariadení výkonu trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol odsúdenému pôvodne podmienne odložený.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom krajský súd sťažnostné námietky odsúdeného vyhodnotil ako nedôvodné. Osobitne krajský súd k dôvodom sťažnosti odsúdeného o jeho nepriaznivej osobnej a rodinnej situácii poznamenáva, že tieto odsúdeným uvádzané dôvody sú irelevantné z hľadiska rozhodovania súdu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Pri rozhodovaní o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa skúmanie súdu v zmysle zákona zameriava výlučne na to, či odsúdený viedol alebo nevedol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia riadny život a v prípade, ak súd zistí, že odsúdený riadny život nevedol, ďalej súd skúma závažnosť a povahu protiprávneho konania odsúdeného. Pokiaľ sa odsúdený v rámci sťažnosti rovnako ako pred okresným súdom domáhal, aby odvolací súd ponechal v platnosti podmienené odsúdenie, krajský súd v podrobnostiach odkazuje na negatívne stanovisko k tejto žiadosti odsúdeného a jeho zdôvodnenie vyslovené prvostupňovým súdom v odôvodnení napadnutého uznesenia. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne konštatoval, že z dôvodu uplynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia takéto rozhodnutie o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti v tomto prípade už do úvahy neprichádza a bolo by v rozpore tak so zákonom, ako aj ustálenou súdnou praxou.

Súd prvého stupňa tiež postupoval správne a v súlade so zákonom, keď o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozhodol počas zákonom stanovenej lehoty (§ 50 ods. 4 Tr. zák.)

Rovnako tak správne a v súlade so zákonom postupoval súd prvého stupňa, keď za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdeného G. J. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko odsúdený G. J. v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Krajský súd však musí konajúcej sudkyňi prvostupňového súdu v rámci prieskumnej povinnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. vytknúť, aj keď to odsúdeným podanou sťažnosťou napadnuté nebolo, že konajúca sudkyňa súdu prvého stupňa pochybila, keď v rámci rozhodovacej činnosti nepostupovala podľa príslušných procesných ustanovení a to konkrétne podľa § 420 Tr. por., ktoré zákonné ustanovenie výslovne upravuje procesný postup súdu v súvislosti s rozhodovaním týkajúcim sa výkonu podmieneného trestu odňatia slobody (teda aj vrátane rozhodovania o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia). Pokiaľ prvostupňový súd činí akékoľvek rozhodnutie v súvislosti s výkonom podmieneného trestu odňatia slobody, po procesnej stránke musí prioritne aplikovať ustanovenie § 420 Tr. por., čo v danom prípade prvostupňovým konajúcim súdom splnené nebolo. Ustanovenie § 420 Tr. por. síce podrobnejšie neupravuje výkon podmieneného trestu odňatia slobody, avšak odkazuje na použitie ustanovení § 418 a § 419 Tr. por., ktoré už podrobne upravujú výkon podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Z hľadiska procesného rozhodovania súdu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, je teda možné postupovať podľa § 419 Tr. por. len na základe prioritnej aplikácie § 420 Tr. por., ktoré zákonné ustanovenie špeciálne upravuje výkon podmieneného trestu odňatia slobody a ďalej odkazuje na použitie už uvádzaného ustanovenia § 419 Tr. por. Ak v tomto prípade konajúci prvostupňový súd v rámci výroku o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia z hľadiska procesného postupu uvádzal len aplikáciu § 419 Tr. por., uvedené nie je možné považovať za správne, nakoľko procesný postup len podľa § 419 Tr. por. by bol na mieste iba pri rozhodovaní súdu v súvislosti s výkonom nepodmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Uvedené pochybenie prvostupňového súdu však nemalo žiaden vplyv na jeho inak vecne správne rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného G. J. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a o nariadení výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody, preto zistené pochybenie napravil sám krajský súd tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušil a vo veci sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Súčasne krajský súd vo výroku tohto uznesenia napravil aj formálne pochybenie prvostupňového súdu, keď prvostupňový súd

nesprávne u odsúdeného nariadil, že odsúdený si vykoná trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pričom správne mal nariadiť výkon súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, pretože odsúdenému bol tento trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov pôvodne trestným rozkazom v tomto konaní ukladaný ako trest súhrnný.

Záverom krajský súd dáva do pozornosti prvostupňovému súdu, že v rámci rozhodovania o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nadbytočne konal so zákonným zástupcom odsúdeného G. J. a to konkrétne s jeho otcom G. Y.. Podľa § 35 ods. 1 Tr. por. je povinnosťou súdu konať so zákonným zástupcom obvineného (odsúdeného) len v prípade, ak sa jedná o obvineného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená. V tomto prípade u odsúdeného G. J. nič také zistené nebolo, t.j. že tento by bol pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo že jeho spôsobilosť na právne úkony by bola obmedzená. Odsúdený G. J. v čase rozhodovania prvostupňovým súdom bol už plnoletý a mal plnú procesnú spôsobilosť na právne úkony.

Na záver nadriadený súd uvádza, že odsúdený v sťažnosti neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod na iné rozhodnutie ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a preto bolo rovnako odvolacím súdom rozhodnuté o neosvedčení sa odsúdeného G. J. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a o nariadení výkonu súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého sa odsúdený zaraďuje do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.